

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Lykken i Arenzano

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann07tom-shoot-idm140702590918800/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

INGER. Det er for sent, Frue! — Ja, maa jeg saa gratulere!
Kommer ned, tører Haanden i Forkledet og rækker den frem.
FRU PALMER idr skarpt. Du havde næppe tænkt Dig det! Resigneret
og diplomarisk Den største Lykke har man gennem sine Børn.
INGER. Fruen kan saamænd gøre sin Lykke én Gang endnu!

SYTTENDE SCENE

Fru Palmer. Inger. Arnfelt. Hilma.

ARNFELT op igennem Porten og frem med Hilma ved Haanden. Kære Veninde, — De ser mig i en ny Skikkelse ...

HILMA Mama! Om Moderens Hals.

FRU PALMER gør sig idr, siger vredigt med en let Forrydelse i Stemmen. Arnfelt som Frier — og til et rent Barn — en pur ung Pige ...?

ARNFELT jer. „De ganske unge Piger giver de bedste unge Koner; de unge Koner giver de ømmeste Mødre ...“ gører hendes Haand Jeg mangledo virkelig i det Øjeblik Mod — baade overfor Dem — overfor mig selv — og overfor hende!

FRU PALMER virrer med Hovedet og ser til Hilma.

HILMA. Tak, kæreste Mama, for alt hvad Du sagde om ham! Kysser hende.

FRU PALMER rejer deres Hænder, med et lille Sæt. Det synes jo virkelig, som om jeg skal blive det samme for Jer begge: Mama!

INGER trækker et Brev frem, rækker det til Hilma. Saa faar jeg vel nu give Fraknen sit Brev tilbage? Det blev ikke besørget ...!

HILMA med et lige Utråb. Ah! Saar med det, rodmende, forlegen.

ARNFELT læser Udskriften, tager Brever temmeligt ud af hendes Haand, ser vist paa hænde, river det langsomt og roligt i Stykker.

FRU PALMER. Hilma!

HILMA. Arnfelt! Kaster sig til hans Bryret.

ARNFELT. Kærligheden er Øjeblikkets Suversæn og bruger Fortid i Fremtidens Tjeneste. til Fru Palmer Et roligt og fredeligt Asyl, Arenzano?

HILMA. Aa, dér er Lykken!

ARNFELT. Og den tager vi med os hjem!

Tæppet.